

Одавно планирано

Обилазак Гоча сам одавно планирао. Истина о томе сам размишљао у склопу излета са „чичама“, које смо прекинули да упражњавамо због пандемије корона вируса. На Гочу сам био сам кедном у животу, тамо негде 1963. или 1964. године. Били су то они чувени излети које је организовала банка у којој је радила моја мајка. Чак имам и пар фотографија са тог излета. Гоч, као одредиште ме је привлачио, јер се ради о планини и могућности да се са неког од њених видиковаца ужива у погледу на околину. Прилика да жељу испуним указала се 1. маја ове године.

У Чачку, 2. маја 2025. године

Четвртак, 1. мај 2025. године

Леп празнични дан пружио нам је прилику да мало изађемо ван куће, као што се то обично каже. Куда се упутити код нас по правилу изазива полемике, јер се стално поставља питање ко треба да изнесе предлог. У принципу ја увек имам неку идеју, али се помало плашим да је изнесем, јер не знам како ће остатак породице на то реаговати. Зато ми је увек лакше да неко други предложи дестинацију. И ту по правилу дође до мале свађе. Овога пута на излет смо кренули само Данка и ја тако да сам ја рекао да имам идеју и да ће видети куда идемо. Када смо се упутили према Краљеву готово одмах је погодила да ћемо на Гоч. Иако смо кренули прилично касно, око тринаест сати нисам превише журио. Наравно упутили смо се старим путем према Краљеву, па поред нас промичу релативно позната места и предели. У последње време на ту страну обично идемо овим путем, па нам је углавном све познато. Саобраћај није интензиван тако да се путује без тензија.

Наравно користим навигацију, али ће се поново појавити ситуације у којима нећу послушати оно што ми препоручује. Зато са главног пута скрећем на погрешном месту и наравно лутамо. Ипак брзо се налазимо на правој стази и можемо да се пењемо уз Гоч. Пут у почетку води кроз села, али врло брзо улазимо у подручије где је око нас само шума. Углавном се ради обуковој шуми, али има и доста четинара. Пут је добар и није превише стрм иако се пењемо у планину. Врло брзо наилазимо на људе који су изашли на тзв. Првомајски уранак. Што идемо дубље у планину све их је више. Пут прати речицу тако да где год је нека ливадица поред ње наилазимо на паркирана кола, постављене роштиље, камп опрему, а понегде је разапет и шатор. На Гочу има јако пуно викендица и све су готово заузеле излетници. Практично да нема слободног места где би могло да се застане. Такође, ретке кафане су такође пуне гостију.

Овај обилазак Гоча више је личио на панорамско разгледање. Нажалост све време пролазимо кроз шуму тако да нам се ниједном није указала прилика да поглед „пукне“ у даљину. Када смо се попели на планински венац гужва је

постала баш велика. Са обе стране пута паркирана возила, а пешаци помало неопрезно шетају коловозом. Настављамо пут ка Врњачкој Бањи са идејом да тамо предахнемо и попијемо пиће. Али ће то остати само лепа жеља, јер ће се испоставити да је у Бањи огромна гужва без могућности да се нађе пристојно место за паркирање. Зато настављамо пут ка магистрали Крушевац – Краљево и крећемо кући.

Ауто – пт Појате – Прељина је завршен до Врњачке Бање, тачније Новог Села, где се налази петља. Остатак пута је углавном исти, тј. није се мењао. Једино се у Обрви наилази на надвожњак, којим нови ауто – пут прелази преко Ибарске магистрале.